

Notă de fundamentare

În conformitate cu prevederile Legii nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asiguraților Autoritatea de Supraveghere Financiară, atât în calitate de autoritate competentă, cât și în calitate de autoritate de rezoluție, trebuie să emită reglementări și în aplicarea acestora.

Astfel, au fost elaborate următoarele proiecte de acte normative:

1. Proiect de Normă privind funcționarea Fondului de rezoluție pentru asigurați (Anexa nr.1)

Dispozițiile legale reglementează Constituirea Fondului de rezoluție și au în vedere punerea în aplicare a măsurilor de rezoluție, pentru asigurarea continuității funcțiilor financiare și economice critice ale acestora și pentru prevenirea contagiunii, prin evitarea efectelor negative semnificative asupra stabilității pieței de asigurări.

Propunerea de act normativ cuprinde dispoziții referitoare la administrarea Fondului de rezoluție pentru asigurați de către Fondul de garantare a asiguraților.

Au fost inserate astfel prevederi referitoare la constituirea, destinația și reprezentarea Fondului de rezoluție pentru asigurați, utilizarea resurselor Fondului de rezoluție și recuperarea cheltuielilor acestuia. De asemenea, sunt cuprinse secțiuni referitoare la exercitarea funcțiilor Fondului de garantare, în calitate de administrator temporar, ca administrator de rezoluție și ca instituție punte.

Astfel, Fondul de rezoluție pentru asigurați se va constitui ca o direcție/structură specializată în cadrul Fondului de garantare, fără personalitate juridică, în subordinea directă a conducerii executive a Fondului de garantare, necesitând încadrarea unor specialiști în principal din managementul riscului, de daune, analiști financiari și consilieri juridici.

Reprezentarea intereselor și drepturilor Fondului de rezoluție se va face de către Fondul de garantare.

Art. 6 reglementează sursele financiare ale Fondului de rezoluție pentru asigurați. Se menționează, de asemenea, ca instituția punte datorează contribuții Fondului de garantare.

Consiliul de administrare al Fondului de garantare adoptă deciziile necesare pentru punerea în aplicare a deciziei ASF prin care se stabilește modalitatea de utilizare a resurselor Fondului de rezoluție pentru asigurați.

Capitolul II reglementează modul de utilizare a resurselor Fondului de rezoluție precum și modalitatea de recuperare a cheltuielilor acestuia. Astfel, Fondul de garantare trebuie să dispună de sisteme și proceduri adecvate pentru selectarea și punerea în aplicare a măsurilor de rezoluție și pentru monitorizarea riscurilor aferente în vederea evitării falimentului unui asigurat, conform planului de rezoluție elaborat de către A.S.F., în calitate de autoritate de rezoluție.

Capitolul III tratează funcțiile Fondului de garantare, în calitate de administrator al Fondului de rezoluție pentru asigurați: Fondul de garantare a asiguraților – ca administrator temporar, ca administrator de rezoluție, ca instituție punte. Este astfel stabilit cadrul legal privind desemnarea Fondului de garantare în calitate de administrator temporar în aplicarea dispozițiilor art. 30 din Legea nr. 246/2015, stabilindu-se aspecte precum: competențele stabilite prin decizia de desemnare a Fondului de garantare ca administrator temporar, desemnarea reprezentantului Fondului de garantare în calitate de administrator temporar, atribuțiile, modalitatea de întocmire a rapoartelor și transmiterea acestora către ASF. Este prezentată o secțiune cu atribuțiile, competențele Fondului de garantare ca administrator de rezoluție, făcându-se referiri și la misiunea Fondului în această calitate. Fondul de garantare a asiguraților în calitate de administrator de rezoluție își îndeplinește atribuțiile, competențele de rezoluție dispuse de ASF prin decizia de desemnare.

Ultima secțiune reglementează Fondul de garantare ca instituție punte, fiind inserate prevederi cu privire la scopul constituirii instituției punte, modalitatea de constituire, funcționarea acesteia. Aceste

prevederi se vor completa cu dispozitiile prevazute in Norma privind autorizarea si functionarea institutiei punte.

2. Proiect de Normă privind cota procentuală pentru contribuțiile datorate Fondului de rezoluție de către asigurători

Fondul de rezoluție pentru asigurători se constituie în vederea aplicării eficiente a instrumentelor și competențelor de rezoluție de către un asigurator.

Conform dispozițiilor Legii nr. 246/2015, Fondul de rezoluție pentru asigurători este administrat de către Fondul de garantare a asiguraților. În conformitate cu prevederile art. 151 din Lege, până la constituirea la un nivel suficient al Fondului de rezoluție pentru asigurători, resursele financiare ale Fondului de garantare a asiguraților pot fi folosite pentru acoperirea necesităților legate de aplicarea măsurilor de rezoluție, acestea urmând a fi rambursate în totalitate de Fondul de rezoluție pentru asigurători, pe măsura alimentării acestuia cu resursele financiare prevăzute de lege.

Dispozițiile legale reglementează calculul contribuțiilor datorate Fondului de garantare a asiguraților, în calitate de administrator al Fondului de rezoluție pentru asigurători, separat pe cele două categorii de asigurări, respectiv asigurări generale și asigurări de viață, pe baza evidențelor contabile lunare ale asiguraților, aplicându-se o cotă procentuală asupra primelor brute încasate de asiguratori din activitatea de asigurări directe. Sistemul agreat de legea română este unul ex-ante, cu posibilitatea intervenirii Autorității de Supraveghere Financiară, în caz de deficit al Fondului de rezoluție pentru asigurători, pentru a majora cota procentuală, fără a depăși 1% din primele brute încasate de asiguratori din activitatea de asigurări directe, la propunerea Fondului de garantare a asiguraților, în calitate de administrator al Fondului de rezoluție pentru asiguratori.

3. Proiect de Normă privind identificarea situațiilor în care se consideră că un asigurator este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate

În conformitate cu prevederile Legii nr. 246/2015, Autoritatea de Supraveghere Financiară poate lua măsuri de rezoluție cu privire la un asigurator numai dacă stabilește că acesta este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate, iar măsurile de rezoluție sunt necesare din perspectiva interesului public.

În acest sens, proiectul de normă stabilește o serie de elemente obiective care să fundamenteze stabilirea faptului că un asigurator este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibil de a intra în dificultate.

Totodată, dispozițiile proiectului de normă trebuie aplicate atunci când A.S.F. stabilește că un asigurator este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate în contextul determinării faptului că un asigurator nu mai este viabil în vederea exercitării competenței de reducere a valorii sau de conversie a datoriilor în elemente de capital.

Proiectul de normă prevede procesul de stabilire de către A.S.F., în calitate de autoritate competentă sau în calitate de autoritate de rezoluție, a faptului că un asigurator este în curs de a intra în dificultate sau este susceptibilă de a intra în dificultate, care include și modul de consultare și schimbul de informații dintre direcția de supraveghere și direcția de rezoluție.

4. Proiect de Normă privind procesul de evaluare și de luare a deciziilor de rezoluție

În conformitate cu prevederile Legii nr. 246/2015, Autoritatea de Supraveghere Financiară, în calitate sa de autoritate de rezoluție, înainte de a întreprinde vreo măsură de rezoluție în legătură cu un asigurator, se asigură că un auditor financiar, persoană juridică, efectuează o evaluare corectă, prudentă și realistă a activelor, datoriilor și capitalurilor proprii ale asiguratorului.

Astfel, proiectul de normă reglementează:

- condițiile specifice pe care trebuie să le îndeplinească auditorul financiar, în cazul în care

efectuează evaluarea unui asigurator,

- obligațiile pe care trebuie să le îndeplinească auditorul financiar, în cazul în care efectuează evaluarea unui asigurator.

5. Proiect de Normă privind reguli de transparență în cazul aplicării de către Autoritatea de Supraveghere Financiară a instrumentelor de rezoluție

Proiectul de normă reglementează publicarea măsurilor de rezoluție, în cazul în care Autoritatea de Supraveghere Financiară aplică instrumentele de rezoluție și exercită competențele de rezoluție prevăzute de Legea nr. 246/2015 privind redresarea și rezoluția asiguratorilor.

Astfel, actul emis de A.S.F. pentru aplicarea instrumentelor de rezoluție se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. După publicarea actului, A.S.F. publică în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene un extras din acesta cu privire la măsurile de rezoluție. Extrasul va conține legea aplicabilă măsurilor de rezoluție, precum și, dacă este cazul, administratorul de rezoluție desemnat conform art. 49 din Legea nr. 246/2015.

De asemenea, proiectul de normă prevede faptul că măsurile de rezoluție își produc efectele în Uniunea Europeană din momentul în care acestea își produc efectele pe teritoriul României, în conformitate cu legislația statului român și fără alte formalități, inclusiv în ceea ce privește părți terțe din alte state membre, chiar dacă legislația acelor state membre nu prevede astfel de măsuri sau subordonează aplicarea lor unor condiții care nu sunt îndeplinite

Proiectul de normă prevede informarea de către A.S.F. a celorlalte autorități de supraveghere în cazul hotărârii de a aplica instrumentele de rezoluție asupra asiguratorilor prevăzuți la art. 3 alin. (1) din Legea nr. 246/2015, inclusiv efectele concrete posibile ale unor astfel de măsuri.

6. Proiect de Normă privind condițiile de punere în aplicare a mecanismelor de siguranță și categoriile de contracte cărora li se aplică măsurile de protecție

Proiectul de normă reglementează condițiile de punere în aplicare a mecanismelor de siguranță în cazul aplicării măsurilor de rezoluție.

Măsurile de rezoluție se întreprind cu respectarea principiilor prevăzute la art. 44 din lege, din care amintim: acționarii asiguratorului sunt primii care suportă pierderile, creditorii suportă pierderile ulterior acționarilor în conformitate cu ordinea priorității creanțelor în cadrul procedurii de insolvență, creditorii din aceeași categorie sunt tratați în mod egal, nici un creditor nu suportă pierderi mai mari decât cele pe care le-ar fi suportat în cazul în care asiguratorul ar fi fost lichidat prin procedura obișnuită de insolvență s.a. și cu respectarea mecanismelor de siguranță, prevăzute la art. 133 –137.

Mecanismele de siguranță, ca modalitate de implementare a principiului potrivit căruia prin aplicarea instrumentelor de rezoluție nimeni nu poate suporta pierderi mai mari decât ar fi suportat în cadrul procedurii insolvenței, se aplică în cazul în care se transferă parțial drepturile, activele și pasivele asiguratorului aflat în rezoluție către un alt asigurator sau către o instituție-punte.

Mecanismele de siguranță prevăd că acționarii și acei creditorii ai căror creanțe nu au fost transferate primesc ca soluționare a creanțelor lor o sumă cel puțin egală cu cea pe care ar fi primit-o dacă asiguratorul aflat în rezoluție ar fi fost lichidat prin procedura de insolvență la momentul luării deciziei privind aplicarea măsurilor de rezoluție. Drept urmare, este necesară efectuarea unei evaluări de către un auditor pentru constatarea respectării principiului și determinării eventualei sume ce urmează a fi plătită acționarilor și creditorilor aflați în situația menționată mai sus.

Proiectul de normă reglementează categoriile de contracte cărora li se aplică măsurile de protecție.